

Pernille Frahm (SF):

Det virker besynderligt. Det er da et meget enkelt spørgsmål, der bliver stillet:

Kan statsministeren afkræfte eller bekræfte, at der har været den type samtaler, den type diskussioner, og at han har deltaget i dem?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg synes ikke, at hr. Søren Søndergaards spørgsmål er tilstrækkelig præcist, og jeg vil ikke rodes ind i en eller anden smart spørgeteknik.

Man er velkommen til at stille nogle spørgsmål skriftligt, så skal man få skriftlige svar, og man er velkommen til at indkalde mig til samråd, som man allerede har gjort, og der kan vi tage tingene på en fornuftig måde.

Så synes jeg i øvrigt, at det klogeste ville være – også når det gælder substansspørgsmål – at rette spørgsmålene til den pågældende ressortminister. Der kan man få svarene direkte, frem for at jeg skal tage den omvej.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg anerkender fuldstændig statsministerens overvejelser og vil selvfølgelig formulere spørgsmålet skriftligt.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg nævnte, hvad den tidligere justitsminister Bjørn Westh havde sagt, nemlig at vi ikke ville bruge ressourcer på det, og at vi ikke ville lave en systematisk gennemgang. Over for det står så hans forgænger, Erling Olsen, der klart og tydeligt siger: Jeg sagde, vi skal gennemgå det her, vi skal bruge ressourcer på det.

Hvordan kan to justitsministre i en regering, som statsministeren hele tiden har haft ansvaret for, have en så vidt forskellig holdning til et for danske sikkerhedsinteresser så vitalt spørgsmål?

Som jeg nævnte, har man altså i Tyskland kunnet afsløre alvorlige sikkerhedsrisici, som også kan eksistere her i landet den dag i dag.

Vi ved, at Østlandene havde sikret sig total viden om vore mest hemmelige militære planer. Man kan da ikke som regeringsleder sidde og sige, at man ikke har ansvaret for, at ens justitsministre har forvaltet det på så lemfældig vis. Det forstår jeg ikke.

Men så kan jeg følge op med at stille statsministeren et yderligere spørgsmål:

Der blev sagt, at man måske havde fået oplysninger fra andre kilder end fra Stasiarkiverne. Jeg vil gerne have et helt klart svar på: Har beslutningen om at undlade at efterforske været truffet alene i Justitsministeriet og nævnt for den politiske chef, eller har disse afgørelser været truffet af den sædvanlige anklagemyndighed?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Det, jeg sagde før, var følgende efter oplysning fra Justitsministeriet og justitsministeren til mig: PET har oplyst, at Efterretningstjenesten ikke i noget tilfælde, hvor den har haft et sagligt grundlag for at rette henvendelse til Stasiarkiverne, har undladt det. Altså: PET har ikke i noget tilfælde, hvor den har haft et sagligt grundlag for at rette henvendelse, undladt dette.

Det andet, der er oplyst, er, at ressourcemæssige forhold ikke i den forbindelse har spillet nogen rolle; eller på godt dansk: Det har altså ikke været, fordi man ikke ville eller ikke havde ressourcer til det. Jeg synes, man er meget præcis her i det, man har oplyst for mig. Det har altså ikke været et spørgsmål om de to justitsministre, hr. Jensby refererer til. Som jeg opfatter det, har PET oplyst, hvordan man har håndteret dette spørgsmål.

Til det andet spørgsmål, der stilles af hr. Jensby, vil jeg godt begrænse mig til at sige, at en redegørelse for dette forløb har været forelagt Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne, det såkaldte Kontroludvalg.

Peter Skaarup (DF):

Nu sagde statsministeren i det sidste svar, at man ikke på noget tidspunkt har undladt at rette henvendelse, hvis det var sådan, at der var et sagligt indhold. Så synes jeg, at der står et spørgsmål tilbage, og det er: Hvor mange tilfælde taler vi så om her? Taler vi om ét, to eller tre tilfælde, eller taler vi måske om 10, 20, 100 tilfælde? Ifølge de informationer, der fremgår af dagspressen, og den fornemmelse, man har haft, er det jo altså ikke i ét, to eller fire tilfælde, at der er foregået spionage mod centrale dele af de danske myndigheder, men måske i rigtig mange tilfælde og i rigtig lange affærer.

Derfor synes jeg, det vil være relevant at få at vide, i hvilket omfang der er sket henvendelser fra Danmark til andre myndigheder for at få de her oplysninger.